

سخنی چند

در

غیبت امام زمان (ع)

نوشته:

محمد صالحی آذری — دیر علوم تربیت و تعلیم دینی

سخنی چند

در

غایبیت امام زمان (علیه السلام)

نوشتہ:

محمد صالحی آذری دبیر علوم تربیت و تعلیم دینی

مشخصات :

نام کتاب : فیضت امام زمان علیه السلام

محل چاپ : چاپ اول چاپخانه دانشگاه مشهد

تعداد :

تاریخ انتشار :

شماره ثبت دفتر اداره کل فرهنگ و هنر خراسان ۶۵) - ۱ / ۵ / ۰۲

کلیه حقوق محفوظ

از شخصیت ممتاز و والای قطب عالم امکان - امام عصر و ولی زمان -
سخن گفتن و حق مطلب را - چنانکه باید و شاید - ادا کردن خود کاری
بزرگ و مسئولیتی خطیر است .

شخصیتی کامل که هستی همه به طفیل هستی وی وابسته است .
که او همچون گلی است بر درخت هستی که با غبان با غ وجود، میلیارد دها
خار را فقط برای بقاء و شادابی همو آبیاری می کند ...

شخصیتی برگریده که مأموریت الهی دارد تا زحمات یکصد و
بیست و چهار هزار پیامبر را به تیجه نهائی برساند ...

شخصیتی بر جسته که آخرین گوهر خاندان نبوت و رسالت و
امامت است .

شخصیتی آسمانی که مأموریت جهانی دارد تا اسلام عزیز را
به حکم وعده قرآن کریم: «لِيُظْهِرَهُ عَلَى الْدِّينِ كُلِّهِ» بر تمام ادیان
جهان چیره و پیروز گرداند اگرچه کافران مایل نباشند .

شخصیتی که مروج اسلام و قرآن است و بس، که فقط احکام
دین مبین اسلام و فرائض و سنن آن را احیا و اجرا می نماید .

شخصیتی که همهٔ پیامبران، به قیام او بنام «مُصلیح جهان» مزده داده‌اند.

شخصیتی که بدست توانای او بساط ستم چنان برچیده شود که در سرتاسر گیتی ستمگری نمایند تا ستمی بوقوع پیوندد مگر آنکه عادلانه با وی رفتار شود.

شخصیتی که بهارادهٔ الهی و نیروی خدادادی بر سرتاسر جهان با پر نامهٔ عدل و داد حکومت کند و جهان از برکت دادگریش لبریز کردد.

شخصیتی که پیامبر اکرم درباره‌اش خبر داد عمرش همچون نوح طولانی است و همچنانست.

شخصیتی که غایب از دیده‌هاست، او هم‌اند فردی از مردم در زمین را می‌رود و زندگی می‌کند و مردم آن حضرت را می‌بینند ولی نمی‌شناسند.

شخصیتی که دانش او را توان سنجید که وارث علم تمام‌انبیاء و اوصیاء بویژه پیامبر اسلام وائمه اطهار (ع) است.

شخصیتی که دربارهٔ شجاعت و شهامتش فقط می‌توان گفت: «أشجع النّاس» شجاع‌ترین مردم است.

شخصیتی ممتاز و برجستهٔ که آفریدگارش او را برای اجرای برنامهٔ همه‌جانبهٔ هدایتی و ایجاد حکومت واحد جهانی برگزید و بدو «برگزیدهٔ خدا» -بقيقة الله- لقب داد.

و شخصیتی چند بعدی... چند بعدی... آری شخصیتی که «آنچه خوبان هم‌دارند او تنها دارد» و اینک با این وصف چگونه می‌توان دربارهٔ شخصیت نامتناهی او

که چون اقیانوسی بیکران است قلم فرسائی نمود ؟
چشمی شود کرد ؟

هنگامی که نگارنده را - که معلم است نه نویسنده - بر آن داشتند که غیبت امام زمان (ع) را مورد بررسی قرار دهد خود را در برابر اقیانوسی نامتناهی احساس کرد، اقیانوسی که بگران تا گران هستی را عظمتش فرا گرفته است ا چه کند ؟ و از کجا آغاز ؟

ولی سروش غیبی به گوش او ندا درداد :

«آب دریارا اگر توان کشید هم به قدر تشنگی باید چشید»
نگارنده با تأییدات الهی «مسئله غیبت» را در طول قرون متعددی، از زمان ادریس پیامبر تا این زمان - غیبت کبری - مورد بررسی و مطالعه قرار داد و محصول رزمات خویش را مختصرآ به صورت مجموعه‌ای - که ملاحظه می‌شود - گردآوری کرد و آن را به پیشگاه مقدس حضرت ولی عصر - امام زمان (ع) - تقدیم داشت .

امیدوارست که سلیمان زمان، ران ملخی را از مورچه‌ای ضعیف و ناتوان پذیرا شده، اورا به خدمتگزاری خویش پذیرند .

این کتاب نخستین بار در نشریه «پرتوی از معارف اسلام» به همت
دانشسرای دوره راهنمائی مشهد چاپ و نشر یافته است ولی اکنون
به صورت مستقل انتشار می‌یابد تا همگان را بدان دسترسی بآورد .

موضع غیبت در بخش‌های زیربررسی می‌شود:

صفحه ۱۱	مقدمه - بررسی واژه غیبت
۱۹ »	۱- غیبت انبیا
۲۷ »	۳- مسأله غیبت قبل از تولد حضرت
۳۷ »	۴- کتابهای غیبت قبل از ولادت امام زمان (ع)
۴۱ »	۵- رسوخ اعتقاد به غیبت حضرت در افکار مردم
۴۷ »	۶- امام زمان (ع) غایب می‌شود
۵۰ »	۷- کتابهای غیبت بعد از امام حسن عسکری (ع)
۶۵ »	۸- در انتظار امام زمان (ع)
۷۱ »	۹- فرجام غیبت حضرت مهدی (ع)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مسئله مهم جهان تشیع

از مسائل مهم جهان تشیع
مسئله غایب بودن امام زمان(ع)
است بهمین جهت اخبار و
احادیث فراوانی از پیامبر اکرم
(ص) و آئمه(ع) درباره غیبت
پیش از وقوع آن صادر گشته که
هنگام وقوع غیبت، شیعیان
دچار تزلزل و گمراهی نشوند
واز شاهراه سعادت بخش اسلام
به کوره راه شیادان مهدی نما
نیفتد.

بررسی واژه غایب

- * سیری در فرهنگها
- * شیخیت
- * پیروان مذاهب اربعه
- * غایبت پیامبر اکرم (ص) و ...

چون هدف این کتاب، بررسی غیبت امام زمان (ع) است نخست باید تحقیق شود که «غیبت» در فرهنگها و اصطلاحات دینی به چه معانی بکار رفته است تا برداشت مسلمانان و دیگران از «غیبت» بر اساسی درست، مبتنی گردد، و در نتیجه بنای اعتقادشان بر مبنای راستین پایه‌گذاری شود. بهمین جهت، ناگزیر، سخن از معانی «غیبت» آغاز می‌گردد.

سیوی در فرهنگها

(غاب یفیب غیباً و غيبة و غیوباً و مغیباً) عنہ: بعد عنہ و باہنہ : از او دور شد و ازاو جدا گشت.

[غابتِ الشّمْس...][غَيْبَتِ الشَّمْسِ...][غَيْبَتِ الشَّمْسِ...]

خورشید غروب کرد و از دیده پنهان شد.

- الشّمْسُ عن فلان: استتر. ضد حضر:

آن چیز از فلان کس پنهان و پوشیده ماند. ضد حضور: ناپدید شد
(المنجد)

غاب عنه غیباً و غيبة: ناپدید شد. و غابتِ الشّمْس: فروشد آفتاب.
(منتھی الإرب)

غیبت - بالفتح، ع. ضد حضور و ناپدید شدن و فروشدن و فروشن
آفتاب وبالكسر عیب کسی در قفای او گفتن اگر راست باشد و اگر دروغ باشد
بهتان بود (آندراج).

* غاب * عنْهُ ضَيْقَبَ: غِيَّبَا وَغِيَّبَةً... : بَعْدَ عَنْهُ وَبِأَيْنَهُ: أَزَارَ وَدَوْرَشَدَ وَازَّا وَجَدَ اَكْتَشَتَ .

و- الشَّمْسُ وَغَيْرُهَا مِنَ النَّجُومِ... : غَرِبَتْ وَاسْتَتَرَتْ عَنِ الْعَيْنِ: خُورَشِيدَ
غَرْوَبَ كَرَدَ وَأَزْدِيدَهُ پُوشِيدَهُ وَپَنْهَانَ شَدَ .

و- الشَّىءُ، عَنْ فَلَانٍ: اسْتَرَ: آنْ چَيْزَ ازْ فَلَانِی پُوشِيدَهُ مَانَدَ
و- ضَدَ حَضْرَ: نَأْبَدِيدَشَدَ .

و- فَلَانٌ عَنْ بَلَادِهِ: سَافَرَ: مَسَافَرَتَ كَرَدَ .

و- الشَّىءُ، فِي الشَّىءِ، غِيَابَةً... وَغِيَّبَةً: بَطَنَ فِيهِ وَاسْتَرَ: دَرَ آنْ پَنْهَانَ
وَپُوشِيدَهُ مَانَدَ... (سَمِعْتُ صَوْتاً مِنْ وَرَاءِ الْفَيْبِ) أَى مِنْ مَوْضِعٍ لَا رَاهَ: صَوْتُ رَا
ازْ جَائِيَ كَهْ آنْجَارَا نَمِي بَيْسَمْ شَنِيدَمْ . (اقْرَبُ الْمَوَارِدْ)

غَابَ الْقَمَرُ غَيَابًا وَغَيْبَوَةً... أَى غَرَبَ وَتَوَارَى: مَاهَ غَرْوَبَ كَرَدَ وَپَنْهَانَ
شَدَ .

و فِي الْحَدِيثِ حَتَّى غَابَتِ الشَّمْسُ: حَتَّى غَابَ قَرْصَهَا: تَأْقِرَصَ
خُورَشِيدَ پَنْهَانَ شَدَ (مَجْمُوعُ الْبَحْرَيْنِ)

غَيْبَ: الْفَيْبَ مَصْدَرُ غَابَتِ الشَّمْسُ وَغَيْرُهَا إِذَا سْتَرَتْ عَنِ الْعَيْنِ،
يَقَالُ غَابَ عَنْهُ كَذَا... : هَنْكَامِيَ كَهْ خُورَشِيدَ وَغَيْرَ آنْ أَزْدِيدَهُ پُوشِيدَهُ مَانَدَ ،
كَفْتَهُ مَنْ شَوَدَ: اِينْ چَنِينْ اِزْمَنْ پَنْهَانَ شَدَ .

الْفَيْبَ فِي قَوْلِهِ (يُؤْمِنُونَ بِالْفَيْبِ) مَا لَا يَقْعُدُ تَحْتَ الْحَوَاسِ... . . غَيْبَ
چَيْزَى اَسْتَ كَهْ تَحْتَ حَوَاسِ وَاقِعَ نَمِي شَوَدَ... (الْمَفَرَدَاتُ فِي غَرِيبِ الْقُرْآنِ)
بَنَابِرَ اِينْ، غَيْبَتْ بِمَعْنَى: دَوْرَ شَدَنَ، جَدَ اَشَدَنَ، غَرْوَبَ كَرَدَنَ، اَزْ
دَيْدَهُ پَنْهَانَ شَدَنَ، نَأْبَدِيدَشَدَنَ، اَزْنَظَرَ پَنْهَانَ شَدَنَ، ضَدَ حَضُورَ، فَرَوَ شَدَنَ

و ناپیدا شدن است.

شیخیه

با این روشنی برخی از مردم بر اساس اندیشه و فهم محدود و نارسانی خویش، «غیبت» را بنوعی دیگر توهشم نموده و تحویل مریدان و یا مردم رسانده لوح داده و آنان را به بیراهه افکنده و سرگردان کرده‌اند. از جمله رهبر فرقه شیخیه (متوفی ۱۲۴۲ هـ ق.) بنام شیخ احمد احسائی معتقد است که «امام زمان (ع) در دوران غیبت در دو شهر جابلقا و جابلسا در عالم هورقلیاء از اقلیم هشتم بسر می‌برد...» (کتاب جوامع الكلم تالیف شیخ احمد احسائی) در حالی که عموم دانشمندان شیعه برآنند که حضرت روی زمین و میان مردم زندگی می‌کند.

آری غیبت را بمعنی زندگی در اقلیم هشتم (که معلوم نیست کجاست) آن‌هم در عالم هورقلیاء (که عالمی خیالی است) و سکونت در شهرهای بنام جابلقا و جابلسا واقع در مغرب و مشرق (که اصلاً وجود خارجی ندارد) گرفتن، اشتباهی فاحش و نابخشودنی است.

پیروان مذاهب اربعه

گروهی دیگر از پیروان مذاهب اربعه از غیبت امام زمان برداشت نادرستی داشته و پنداشته‌اند که: حضرت در چاه سامرای غایب و پنهان است. ولی باید اعتراف کرد که داستان سرداد و یا چاه سامرای سخن ناروا و نادرستی است که مفترضان اهل سنت به شیعه اثنی عشری نسبت داده‌اند. چنان‌که ابن حجر مکی در (کتاب صواعق المحرق) خود در ضمن اشاری

که نقل می‌کند امام زمان، مهدی موعود را در سردادب ساکن می‌داند.

اما علمای شیعه معتقدند: امام زمان (ع) روی زمین منتها بطور ناشناخته و پنهانی سکونت دارند و زندگی می‌کنند چنانکه امام ششم می‌فرماید: ... خداوند میان آن حضرت مردم حجابی قرار می‌دهد که او را می‌بینند ولی نمی‌شناسند. (کافی، باب الحجۃ).

و نیز مولوی در این مسأله به اشتباه عجیبی افتاده و چنین معتقد شده است که:

«ولی هر سالکی مدامی که جلوه برسالک نکرده ازاو غایب است همین که تجای کرد ظهور کرده است.» و یا سخن ناروای دیگر ش که در کتاب مثنوی به چشم می‌خورد:

... پس بهر دوری ولی^ش قائم است! تا قیامت آزمایش ، دائم است
پس امام^ش قائم ، آن ولی است خواه از نسل عمر خواه از علی است!
مهدی و هادی وی است ای راهجو ! هم نهان و هم نشسته پیش رو!
که در شناخت ولی^ش قائم دچار اهل طریقت گشته و از مدینه علم پیامبر
و ابواب آن حضرت بی بهر مانده و تا آخر عمر نتوانسته راهی پیشگاه مقدس
حضرت ولی عصر ارواحنا فداء باشد .

آری امام زمان ، موجودی جسمانی و فرزند امام حسن عسکری است که در روی زمین زندگی می‌کنند و غیبت آن حضرت بدان معنی است که مردم آن حضرت را یا نمی‌بینند و یا اگر می‌بینند او را نمی‌شناسند و چنان نیست که اکنون مردم، امام را نبینند چه بسیار مردمی که آن حضرت را روزانه می‌بینند و او را نمی‌شناسند و اگر زنده بمانند چه بسیار و زیبای ظهور خواهند گفت؛ این کسی است که ما او را بسیار دیده‌ایم .

غیبت پیامبر اکرم (ص) و ...

نظیر همین غیبت را سایر ائمه اطهار حتی خود پیامبر (ص) داشته‌اند ولی بسحوی خفیف‌تر، مثلاً هنگام هجرت که پیامبر سه‌روز در غار ثور توقف کرد، سپس عازم یشرب گردید، از انتظار غایب بود و احدی جز ابوبکر نمی‌دانست که آن حضرت در کجا پنهان است.

در همین سفر بود که متجاوز از ده روز در «قبا» دو فرستخی یشرب اقامت کرد که نیز احدی جز ابوبکر از جا و مکان زندگی واقامت حضرت اطلاع نداشت. و این نیز نوعی غیبت است.

وبه همین منوال، همه امامان نسبت به کثیری از شیعیان خود حالتِ غیبت را داشته‌اند مثلاً:

حضرت علی (ع) نسبت به گروهی از مسلمانان مردم، که آن بزرگوار را می‌شناختند حالت ظهور را داشتند ولی نسبت به سایر مردم که اهل آن شهر و دیار نبودند حالتِ غیبت را. زیرا اینان اولاً آن حضرت را نمی‌دیدند ثانیاً اگر هم روزی به مدینه یا کوفه می‌آمدند و حضرت را می‌دیدند نمی‌شناختند مگر آنکه معرفی بعمل می‌آمد. و یا:

امام صادق را فقط مردم مدینه می‌شناختند ولی سایر مردم از بلخ نا بخارا اورا نمی‌شناختند... و نیز: هنگامی که امام هفتم حضرت موسی بن جعفر (ع) در زندان هرون الرشید محبوس بود حالتِ غیبت را داشت زیرا گروه

* سیره ابن هشام ج ۱ ص ۸۶

** کامل التواریخ جزء دوم ص ۷۰

کثیری از شیعیان، تا مدت‌ها جا و مکان حضرت را نمی‌دانستند که در کجا زندانی است

البته چنانکه یادشد، غیبت این بزرگواران کوتاه بوده ولی غیبت حضرت حجت(ع) طولانی است که خود بحث اساسی این نوشتۀ است و بزودی به بیان آن خواهیم پرداخت.

غیبتِ انبیاء

* ادریس
* صالح
* ابراهیم
* یوسف
* موسی
* حمزہ
* یونس

هدایت بشر حائز اهمیت و مورد توجه پروردگار است بهمین علت سائل اعتقادی بهبکی بیان میشود که همه آزعالیم و عامی و فیلسوف و بیسواند به راحتی بتوانند درک کنند و با اطمینان خاطر و یقین کامل بدان بگروند. پروردگار متعال به منظور تفہیم مسأله غیبت امام زمان (ع) برای برخی از انبیا و سلف غیبت مقدر میفرماید تا نمونه و دلیل روشنی باشد برای اثبات غیبت امام زمان (ع) در زمان غیبت.

برای روشنگری مسأله به غیبت چند نفر از انبیاء اشاره میشود:

ادریس

آغاز غیبتها، غیبت ادریس پیامبر است تا کار شیعیانش به جائی رسید که قوت آنان به دشواری افتاد و ستمگران جمعی را کشتند و دیگران را فقیر و هراسان کردند در این هنگام ادریس ظهور نمود و به شیعیانش مژده فرج داد که قائمی از فرزندانش قیام کند وانتقام کشد و آن نوع علیه السلام بود سپس خدا ادریس را بالا برد و همیشه شیعه وی پشت اتدر پشت قرنها در انتظار قیام نوع بسر میبردند ... تا پیامبری نوع آشکارا گردید^۱.

۱- کمال الدین و تمام النعمه ج ۱ تالیف شیخ صدوق متوفی ۲۸۱ هجری قمری ص ۱۲۷
چاپ مکتبة الصدوق .

صالح

صالح پیامبر از میان قوم خود غیبت کرد روزی که غایب شد مردی
کامل و خوش‌اندام بود ... چون نزد قومش برگشت تغییر شکل داده بود او
را نشناختند و سه دسته شدند :

- ۱ - منکران جدی که هرگز برنمی‌گشتند .
- ۲ - اهل شک و تردید .
- ۳ - اهل ایمان و یقین .

ابراهیم

غیبت حضرت ابراهیم خالیل مانند غیبت قائم اسلام (ع) است. خدای عز و جل اثر حمل حضرت ابراهیم را در شکم مادر پنهان داشت و تولدش نیز به‌سبب اوضاع اختناق آور فرعونی پنهان بود. ابراهیم از هنگام تولد همیشه در پنهانی و غیبت بود تا وقتی که مدت غیبت به سرآمد و ظهور کرد ... سپس دوباره غایب شد و تنها به گردش در شهرها پرداخت.^۳

یوسف

غیبت یوسف بیست سال طول کشید ... سه‌روز در چاه بود و چند سال زندانی و باقی سالها را پادشاهی می‌کرد. یوسف در مصر و یعقوب در فلسطین بسر می‌بردند . یعقوب میدانست که یوسف زنده‌است و خدا پس از دوران

۲ - کمال الدین ج ۱، ص ۱۳۶ .

۳ - کمال الدین ج ۱، ص ۱۳۷ .

غیبتش او را ظاهر خواهد کرد . به فرزندان خود میگفت : «إِنَّمَا أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُون»^۱ . همانا من از طرف خدا میدانم آنچه را که شما نمیدانید... برادران یوسف پیغمبرزاده بودند با یوسف داد و ستد کردند با آنکه برادرانش بودند واوهم برادر ایشان بود یوسف را نشناختند تا خودش گفت : «من یوسف هستم»^۲ .

موسی

دوره سختی بنی اسرائیل فرارسید و مدت چهارصد سال در انتظار قیام قائم بسر برداشت تا آنکاه که مژده تولد او را دریافتند و نشانه‌های ظهورش را دیدند گرفتاری سخت‌تر شد .

امام صادق (ع) میفرماید : «چون وفات یوسف بن یعقوب فرارسید خاندان یعقوب را که هشتاد مرد بودند جمع کرد و گفت که این قبطیان بزودی بر شما مسلط شوند و بدترین عذاب را به شما بچشانند همانا خدا شمارا بدست مردی از فرزندان لاوی بن یعقوب به نام موسی بن عمران نجات بخشد و او پسری بلندبالا و پیچیده‌مو و گندم‌گون است ... خبر به فرعون رسید که بنی اسرائیل به موسی بن عمران توجه دارند و او را میجویند و غیب‌گویان و جادوگران دربار وی هم به او گفتند هلاکت دین و قوم تو به دست پسر بچه‌ای است که از بنی اسرائیل در این سال زائیده شود . فرعون بزرگان ایشان قابل‌های گماشت و دستور داد که امسال پسری زائیده نشود جز آنکه باید سرشن را بربد . یک قابل‌هایم بر مادر موسی گماشت»^۳ .

۱- کمال الدین ج ۱ صفحات ۱۴۱-۱۴۰ .

۲- همین کتاب ص ۱۴۷ .

قرآن میفرماید: «ما به مادر موسى وحی کردیم که او را شیرده و هرگاه برآو ترسان شدی به دریا افکن و مترس و غمین مباش ما او را به سوی تو بازگردانیم واز پیامبران قرارش دهیم»^۶.

زن فرعون در پلاژ سلطنتی نشسته بود صندوقی برآب دید آن را گرفتند و کودکی در آن یافته‌ند.

قرآن میفرماید: «زن فرعون به همسرش گفت روشنی چشم برای من و تو است اورا مکشید. باشد که به ما سود بر ساند یا اینکه اورا به فرزندی میگیریم در حالی که نمیدانستند ...»^۷ موسی در میان خاندان فرعون ماندنی شد مادر و خواهر و قابل‌هم درباره او چیزی اظهار نکردند تا مادر و قابل‌هه هردو مردند موسی بزرگ شد و بنی اسرائیل هیچ اطلاعی از او نداشتند. بنی اسرائیل اورا می‌جستند و آزاو می‌پرسیدند و بی‌اطلاع بودند. تا خدا او را به رسالت برگزید سپس نزد فرعون و بارانش فرستاد تا اورا به پرستش خدای یگانه بخواند.

عُزِير

عُزِير از رهبران طایفة بنی اسرائیل بود... روزی سر راه به ویرانه‌ای رسید... اجساد مردگان در هر گوشه بچشم می‌خورد، به کنار دیواری تکیه داد و گفت:

«بحیرتم که خدا چگونه باز این مردگان را زنده خواهد کرد؟» خداوند اورا صد سال میرانید. وی در این مدت از دیدگان قومش غایب و پنهان بود و احدی نمی‌دانست که عزیر در کجاست؟ تا اینکه خداوند

۶- سوره قصص آیه ۷.

۷- سوره قصص آیه ۹.

اور از نده گردانید (سوره ۲، آیه ۲۵۹) .

یونس

مردم با یونس سر لجاج گذارده و بد و ایمان نمی آوردند وی از اعمال آنان دلگیر شده و باکشتن قصد عزیمت کرد، ولی دریاطوفانی شد، همراهانش برای سبک کردن کشتی قرعه کشیدند تا یکی را به دریا افکنند... سه بار قرعه بنام یونس درآمد، وی خود را به دریا افکنده. خداوند ماهی بزرگی را مامور بلعیدن او نمود... یونس در شکم ماهی به دعا و تسبیح حق پرداخت تا پس از مدتی غیبت از انتظار قومش از شکم ماهی رهایی یافت... (سوره ۳۷، آیه های ۱۴۳ و ۱۴۴) .

گرچه مسئله غیبت امام زمان (ع) مسئله بفرنجی است ولی چنانکه خوانندگان گرامی توجه دارند اطلاع از غیبت انبیای گذشته مسئله را کاملاً ساده و درست طبعی نازلت نموده که امروز پذیرش آن برای هر فرد بالانصاف دانشمند آرام بخش روان و مایه حیات و امیدواری است.

چه با همین غیبت پیامبران پیشین سرآغازی و دلیلی است برای غیبت نهایی امام زمان (ع) و همانطور که غیبت پیامبران گذشته امتحانی برای امّت و پیروانشان بوده، غیبت آن حضرت نیز امتحانی برای سنجیدن اعتقاد ماست. امتحانی خدایی، امتحانی بزرگ و امتحانی که سرنوشت ما را تعیین میکند. مبادا که در این بزرگ امتحان شکست بخوریم. مبادا که ظاهر فریبند مهدی نماها ما را بفریبند. مبادا که سخنان اغواگرانه دشمنان فکرمان را مشغول بدارد.

هشیار باشیم

مسئله غيبيت قبل از توثير حضرت

- * رسول اکرم (ص)
- * علی بن ابیطالب (ع)
- * امام حسن مجتبی (ع)
- * امام حسین (ع)
- * امام زین العابدین (ع)
- * امام محمد باقر (ع)
- * امام جعفر صادق (ع)
- * امام موسی کاظم (ع)
- * امام علی بن موسی الرضا (ع)
- * امام محمد بن علی (ع)
- * امام علی بن محمد (ع)
- * امام حسن بن علی (ع)

مسئله غیبت پیش از تولد حضرت امام زمان (ع) به امر پروردگار وسیله پیامبر عظیم الشان اسلام و جانشینان پزرجوارش مطرح شده و با عبارات گوناگون به مردم تذکر میداده اند که تولدش نهانی است و ازانظرار مردم پنهان میماند. از جمله:

جابر بن عبد الله انصاری گوید: چون خدای تبارک و تعالی بر پیامبر ش آیه «أطِيعُوا اللَّهَ وَأطِيعُوا الرَّسُولَ وَأولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ...»^۸ را نازل فرمود عرض کرد: یا رسول الله، همانا خدا و پیامبر ش را شناختیم، پس «اولی الامر» کیانند که پروردگار فرمانبرداری آنان را در شمار فرمانبرداری شما قرار میدهد؟

فرمود: آنان جانشینان و امامان مسلمانان پس از من هستند. اول آنان علی بن ابی طالب سپس حسن سپس حسین ... سپس حسن بن علی سپس همنام و هم کنیه من حجه خدا در زمین و بقیة الله در بین بندگانش، فرزند حسن بن علی است، آنکه خداوند مشرق و مغرب زمین را به دست او بگشاید و اوست که از شیعیان و دوستانش غایب میشود، غایب شدنی که کسی بر امامت او ثابت نمیماند مگر آن که خداوند قلبش را به ایمان آزموده باشد.

جابر گوید: عرض کردم یا رسول الله، آیا شیعیان در زمان غیبت آن بزرگوار از وجود آن حضرت برخوردار میشوند؟

حضرت فرمود: بلی، سوگند به آن که مرا به نبوت برانگیخت، بر استی آنان در زمان غیبت از سورش استضایه مینمایند و از ولایتش بر خوردار می‌شوند، مانند بر خوردار شدن آنان از خورشید اگرچه در پس پرده‌ای بر باشد.^۹ بنابراین اعتقاد به مهدویّت و غیبت امام زمان (ع) بنا به فرمایش رسول اکرم (ص) از قرآن مجید ریشه می‌گیرد. چه حدود صد و سی آیه دیگر برای مطلب گواه است.

از رسول اکرم (ص):

«مهدی از فرزندان من است نامش نامِ من و کنیه‌اش کنیه‌من» از لحاظ خوی و روش و خلقت و آفرینش از همه به من شبیه تراست او دارای غیبت و نکرانی است که در آن ایام امّتها گمراه شوند سپس همانند ستاره در خشان طلوع می‌کنند و زمین را پراز عدل و داد مینمایند چنانکه پراز ظلم و جور شده باشد»^{۱۰}.

از علی بن ابی طالب (ع):

«برای قائم ما غیبیتی است که مدت‌ش طولانی است گویا من شیعه را می‌بینم که در غیبتش چون چهار بیان جولان میزند و چراگاه می‌جویند و بدست نمی‌آورند. آگاه باش! هر کس بر دین خود ثابت بماند و دلش در اثر طول غیبت امام دچار قساوت نشود او در روز قیامت در درجه من و بامن است. سپس فرمود: بر استی قائم ما چون قیام کند برای کسی در گردنش

۹- منتخب‌الاثر فی‌الامام‌الثانی‌عشر (ع) تالیف لطف‌الله صافی گلبايگانی ص ۱۰۱
جایپ مرکز نشر کتاب (تهران) و ص ۲۵۳ کمال‌الدین.

۱۰- کمال‌الدین، ص ۲۸۶.

بیعتی نباشد و از این جهت است که «ولادش پنهان و شخص او غایب است»^{۱۱}.

از امام حسن مجتبی (ع) :

«خدای هَرَّ وَجْهٌ ولادت حجه بن الحسن را مخفی سازد و شخص او را پنهان کند تا آنکه هنگام ظهر بیعت احده به گردن او نباشد و او نهmin فرزند برادرم حسین فرزند زهراء سرور زنان است خدا در زمان غیبتیش عمر دی را طولانی میکند سپس اوره ظاهر میگرداند در صورت جوانی که کمتر از چهل سال دارد و از اینجا دانسته میشود که خدا بر هر چیزی تواناست»^{۱۲}.

از امام حسین (ع) :

«نخستین نفر ما امیر المؤمنین علی بن ابیطالب است و آخرین آنان نهmin فرزند من است و او امام قائم به حق میباشد که خدا زمین را بدو پس از مردگی زنده نماید و دین حق را به دست او بر تمام ادیان چیره و پیروز میگرداند اگر چه مشرکان را بدآید . برای او غیبتی طولانی است که جمعی در آن از دین بیرون روند و دیگران بر دین حق پابرجا و ثابت قدم بمانند و آزار شوند و (گروه اول) به مؤمنان طعن زنند و گویند :

این وعده چه وقت عمای میشود اگر شمار استگو هستید؟ آگاه باشید! افرادی که در زمان غیبت او بر آزار و تکذیب آنان شکیبا باشند همچنانند که در رکاب رسول خدا در راه خدا پیکار و جهاد میکنند»^{۱۳}

۱۱- کمال الدین، ص ۲۰۳.

۱۲- کمال الدین، ص ۲۱۶.

۱۳- کمال الدین، ص ۲۱۷.

از امام سجاد علی بن الحسین (ع) :

«... غیبت ولی خدا عز و جل طولانی شود، او دوازدهم از اوصیای رسول خدا (ص) والمه بعد ازا اوست... مردم زمان غیبت او که به امامت او معتقد و در انتظار ظهورش باشند از مردم هر زمانی برتر ند خدای تبارک و تعالی... آنرا در آن زمان همچون افرادی فرار داده که در رکاب رسول خدا (ص) با شمشیر جهاد می‌کنند، آنان در حقیقت دارای نیستی پاکند و نیز آنان از روی صداقت و راستی شیعه و پیرو ما بوده و در پنهانی و آشکارا مردم را به سوی خدای هزو جل می‌خوانند»^{۱۴}.

از امام محمد باقر (ع) :

ام‌هانی گوید: امام ابو جعفر محمد بن علی را ملاقات کردم و درباره آیه: «فَلَا أَقْسِمُ بِالخَنَّاسِ الْجَوَارِ الْكَنَّاسِ» ازاو پرسیدم.

فرمود: «مقصود امامی است که در زمان خود به سال دویست و شصت هجری قمری پنهان می‌شود سپس به مانند ستاره‌ای در خشان در تاریکی شب پدیدار شود اگر اورا درک کردی دوچشم روشن باد»^{۱۵}.

از امام صادق (ع) :

برای قائم پیش از آنکه قیام کند غیبتی است ... اوست منظر، اوست که درباره ولادتش شک کنند. برخی گویند: «در شکم است» جمعی

۱۴- کمال الدین، ص ۲۰۰.

۱۵- کمال الدین، ص ۲۵۵.

گویند «او غایب است» بعضی گویند: «متولد نشده است» و عده‌ای گویند: «دو سال پیش ازوفات پدرش متولد شده است» فقط خدا دوست دارد که شیعه را امتحان کند. در این هنگام است که باطل جویان درشك افتد ...^{۱۶}.

از امام موسی بن جعفر (ع) :

یونس بن عبد الرحمن گوید: شرفیاب حضور امام هفتم موسی بن جعفر علیه السلام شدم و به او هر ض کردم: یا بن رسول الله تو قائم بالحق میباشی؟ فرمود: «من هم قائم بالحق هستم ولی آن قائمی که زمین را از دشمنان خدای عزوجل پاک کند و آنرا پراز عدالت نماید چنانکه پراز جور و ستم شده باشد پنجمین فرزند من میباشد و برای او غیبتی طولانی است... گروهی در آن دوره برگردند و مرتد شوند و دیگران ثابت قدم بمانند...»^{۱۷}.

از امام علی بن موسی الرضا (ع) :

«قائم، چهارمین فرزند من است خدا اورا تا روزی که بخواهد در پرده غیبت پنهانش میکند سپس اورا ظاهر میگرداند تا زمین را پراز عدل و داد نماید همانگونه که پراز ظلم و ستم شده است»^{۱۸}.

از امام محمد بن علی الجواد (ع) :

عبدالعظیم حسنی گوید: خدمت امام محمد بن علی (ع) رسیدم میخواستم درباره قائم بپرسم که آیا قائم همان مهدی است یا دیگری؟ او آغاز سخن کرد و فرمود: «ای ابا القاسم، قائم ما همان مهدی است

۱۶- کمال الدین، ص ۲۶۲.

۱۷- کمال الدین، ص ۳۶۱.

۱۸- کمال الدین، ص ۲۷۶.

که واجب است در زمان غیبت انتظارش کشند و در زمان ظاهور فرمانش برند . او سومین فرزند من است . سوگند به آن که محمد (ص) را به نبوت برانگیخت و مارا به امامت مخصوص کرد اگر از عمر دنیا جز یک روز نمانده باشد خدا آن روز را طولانی کند تا ظاهور نماید و زمین را پراز عدل و داد گر داند همانگونه که پراز جور و ستم شده باشد ...»^{۱۹} .

از امام علی بن محمد الہادی (ع)

در پاسخ نامه علی بن مهزیار که درباره فرج سوال کرده بود چنین مرقوم داشتند : «آن هنگام که صاحب شما از دیوار ستمگران پنهان شد و غیبت کرد در انتظار فرج باشید»^{۲۰} .

از امام حسن عسکری (ع) :

«گویا می بینیم ، شما بعد از من درباره جانشینیم اختلاف دارید آگاه باشید که هر کس به امامان بعد از پیامبر اعتراف کند و منکر امامت فرزندم شود چون کسی باشد که به همه پیامبران و انبیای الهی اعتراف کرده و منکر نبوت رسول خدا اگر دد و منکر رسول خدا مانند منکر همه پیغمبران خداست . زیرا اطاعت آخرين ما چون اطاعت نخستين نفرمان لازم است و کسی که منکر آخرين فرد ما باشد، مانند آن است که نخستین فرد مارا انکار نماید . آگاه باشید ! برای فرزندم غیبی است که مردم در آن دچار شک و تردید می شوند مگر کسی که خدا نیش نگهدارد»^{۲۱} .

۱۹ - کمال الدین ، ص ۳۷۷ .

۲۰ - کمال الدین ، ص ۲۸۰ .

۲۱ - کمال الدین ، ص ۴۰۹ .

نکاتی که در این بخش حائز اهمیت فراوان است:

اولاً - سخنان پیشوایان اسلام منحصر نیست به آنچه خوانندگان محترم ملاحظه فرمودند زیرا با نگرشی ساده به دست می‌آید که علاوه بر آنچه مذکور افتد احادیث فراوانی در دست است که امام زمان (ع) دارای دو غیبت است^{۲۲} و نیز ندویک روایت دیگر داریم که به صراحت کامل اعلام میدارد که امام زمان (ع) دارای غیبت طولانی است^{۲۳}.

ثانیاً - تمام پیشوایان دین غیبت را یکی از ویژگیهای امام زمان (ع) شمرده‌اند تا مسلمانان در شناخت و اعتقاد به حضرت ولی عصر (ع) دچار نگرانی و سرگردانی نشوند و همین مسئله است که مردم بدآن آزموده می‌باشند. تا سیه‌روی شود آنکه در او غش باشد.

۲۲ - منتخب الائمه، ص ۲۵۱.

۲۳ - منتخب الائمه، ص ۲۹۴.

کتابهای غیبت قبل از ولادت

امام زمان (ع)

* معرفی مؤلفان

* اصالت غیبت

اخبار غیبت قبل از تولد امام زمان (ع) از ناحیه پیامبر اکرم (ص) و آئمه طاهرین صادر میشود و همگان را متوجه آپنیسته اسلام مینماید که دوازدهمین جانشین پیامبر عظیم الشان اسلام حضرت مهدی است و او دارای دو غیبت است: صفری و کبری.

اخبار غیبت همانند سایر اخباری که از معصومین نقل میشده حفظ و نگهداری میگشت. و این شایان توجه است که مشاهده میشود کتابهای در خصوص غیبت در دوران ائمه اطهار تألیف میگردد از آن جمله است:

۱ - کتاب مشیخه تألیف حسن بن محبوب زرداد از اصحاب امام هشتم که قریب یک قرن پیش از تولد حضرت حجت (نیمه دوم قرن دوم هجری) این کتاب را نکاشته و در آن روایاتی درباره غیبت حضرت مهدی آورده است.^{۲۴}

۲ - کتاب غیبت علی بن حسن بن محمد طائی طاطری که مردی فقیه و موئق بوده و از اصحاب امام موسی بن جعفر (ع) است.^{۲۵}

۳ - کتاب غیبت علی بن عمر اعرج کوفی که او نیز از اصحاب امام موسی بن جعفر است.^{۲۶}

۴ - کتاب غیبت ابراهیم بن صالح انماطی کوفی که از اصحاب امام موسی بن جعفر میباشد.^{۲۷}

۲۴ - کتاب اعلام الوری .

۲۵ - رجال شیخ طوسی، ص ۴۵۷ .

۲۶ - رجال نجاشی ، ص ۱۹۴ .

۲۷ - قاموس الرجال، جلد ۳، ص ۱۹۲ .

- ۵ - کتاب غیبت حسن بن علی بن ابی حمزه که معاصر با امام هشتم حضرت رضا (ع) بوده است^{۲۸}.
- ۶ - کتاب غیبت عباس بن هشام ناشری اسدی (متوفی ۲۲۰ هجری) که مردی جلیل القدر و مؤثّق بوده و شیخ طوسی او را از اصحاب حضرت رضا می‌شمارد^{۲۹}.
- ۷ - کتاب غیبت فضل بن شاذان نیشابوری که از نقها و متکلمین واز اصحاب امام هادی و امام حسن عسکری است. وفاتش در سال ۲۶۰ اتفاق افتاد وی پکشد و هشتاد کتاب نوشته است^{۳۰}.
- ۸ - کتاب غیبت ابراهیم بن اسحاق احمری نهاوندی که معاصر امام حسن عسکری بوده است^{۳۱}.

* * *

آگاهی از این کتابها اصالت غیبت امام زمان را به حدی روشن می‌سازد که برای هر فرد خردمند جای هیچ‌گونه تردید و ابهامی باقی نمی‌گارد. و بدآن جهت است که رسول اکرم (ص) می‌فرمایند انکار خروج و قیام مهدی بمنزلة کفر است^{۳۲}.

هر که قائم فرزندان مرا منکر شود در حقیقت مرا انکار کرده است^{۳۳}.
هر که قائم فرزندان مرا منکر شود مانند مردم زمان جاھلیت مرده است^{۳۴}.

۲۸ - همان کتاب، همان صفحه . ۲۹ - رجال نجاشی، ص ۲۱۵ .

۳۰ - رجال شیخ طوسی، صفحات ۲۲۰ و ۲۲۴ .

۳۱ - لیست شیخ طوسی، ص ۲۹ . ۳۲ - منتخب الائمه، ص ۱۹ .

۳۳ و ۳۴ - منتخب الائمه ص ۱۲

رسوخ اعتقاد بهغیت حضرت در افکار مردم

- * محمدبن حنفیه
- * زیدبن علی بن الحسین
- * جارودیه
- * اسماعیلیه

مسلمانان همیشه امام زمان (ع) را جهزه و همگام با غیبتش می‌شناخته‌اند و این فکر چنان درازه‌ان و افکارشان ریشه دوانده و رسونخ پیدا کرده است که اگر این عقیده‌را از آنان بگیرند بمانند آن است که اسلامشان را گرفته‌اند! و بهمین دلیل بوده که همواره متهمدیان دارای غیبت گاذب بوده‌اند بدان معنی که پیروانشان می‌کوشیده‌اند که متهدی خود را دارای غیبت جلوه دهند تا افراد ساده‌لوح به گمان آنکه او همان مهدی موعود اسلام است زودتر فریب خورده و تن به زیر بار طاعت دی بنهند اینک برخی از آنان را یادآور می‌شویم :

محمدبن حنفیه

پس از مرگ یزید، عبدالله بن زبیر قیام کرد. محمدبن حنفیه که از فرزندان بافضل حضرت علی علیه السلام بود با وی بیعت نکرد و به زندان افتاد. مقارن همین ایام مختار پسر ابو عبیده ثقیه برای گرفتن انتقام خون امام حسین (ع) بر حکومت شورید و چون از حضرت سجاد که «ولی دم» بود اجازه نداشت^{۳۵} و خونخواهی خود را بی اساس احساس می‌کرد خویشتن

۲۵- هنکامی که کسب اجازه نمود امام علیه السلام او را شایسته خونخواهی پدر بزرگوارشان ندیدند و بهوی این اجازه را ندادند.

را بدروغ نماینده محمد حنفیه معرفی کرد لذا گروهی را به مکه فرستاد تا اورا از چنگال عبدالله نجات دادند سپس محمد حنفیه را امام چهارم و قائم موعود نامید، وی از مختار رنجید وازاو کناره گرفت طولی نکشید که مختار کشته شد، اما پیر وانش که به کیسانیه شهرت داشتند، بر مهدویت محمد بن حنفیه پایدار ماندند حتی پس از مرگ محمد وفات او را باور نکردند و معتقد به غیبت او شدند و منتظر ظهور و قیام او گشتند.

زید بن علی بن الحسین

این مرد از زهاد بر جسته زمان خویش بشمار می‌رود. از ظالم و ستم مروانیان بر ضد هشام بن عبد‌الملک قیام نمود لیکن هنگام مبارزه و جنگ شهید گشت. عمّال مروان بدن وی را در کوفه به دار آویختند جسد او حدود پنج سال روی چوبه دار بود تا روزگاری که ولید بن یزید به حکومت رسید دستور داد بدن او را بسوزانند و خاکسترش را برآب بریزند. پیر وان زید که به نام زیدیه مشهورند معتقد شدند که جناب زید، امام برحق است که ازانظار مردم غایب و پنهان گشته است و روزی باز خواهد گشت.

جارودیه

محمد بن عبدالله نفس زکیه را مهدی خواندند و پس از مرگش او را غایب از مردم و دارای غیبتشی طولانی پنداشتند.

اسماعیلیه

اسماعیل پسر امام جعفر صادق (ع) را مهدی موعود دانسته و معتقد شدند که او نمرده بلکه غیبت اختیار نموده است و روزی ظاهر خواهد شد

جهان را پر از عدل و داد خواهد کرد.

* * *

ناگزیر باید اعتراف کرد که:

غیبت کاذب مهدی نمایان دلیل است بر اصلالت غیبت امام زمان (ع).

چه همواره باطل در سایه حق پیش می‌رود.

سکه‌های تقلبی در اثر وجود و پیدایش سکه‌های اصیل پدید می‌آید.

آری، امام زمان (ع) است که دارای دو غیبت است، نه هر که غیبت

داشت امام زمان !!!

امام زمان(ع) غایب می شود

- * ولادت
- * غیبت صغری
- * غیبت کبری

امام زمان (ع) مقارن ایام خلفای جابر عباسی تولد می‌یابد. خلیفه وقت طبق اخباری که از پیامبر و ائمه رسیده بود میدانست که نهضت امام زمان (ع) نهضتی کوبنده است که تارو پود ستم و بیدادگری را از صحنه گشته براندازد. لذا خلفای غاصب ستمگر در کمین بودند تا هرگونه اثری که از اهل بیت نبوت به دست آورند نابود شوند. و بهمین نظر بود که متوکل عباسی در سال ۲۳۵ هـ فرمان داد تا حضرت امام هادی (ع) و بستگانش از مدینه به سامرا عازم شوند تا در آنجا تحت نظر باشند.^{۳۴}

ونیز معتمد عباسی با تمام قو^۴ می‌کوشید که از اوضاع داخلی خانه امام حسن عسکری آگاه و باخبر باشد.^{۳۵}

پروردگار متعال برای حفظ امام زمان (ع) از سوی قصد ستمگران تولد وزندگی او را همچون ابراهیم و موسی پنهان و مخفی داشت تا آن حضرت گرفتار حکام ستمگرو و ادار بیعت و فرمانبرداری از آنان نشود.

ولادت

حضرت امام زمان (ع) سحرگاه پانزدهم شعبان ۲۵۵ هجری قمری از مادر گرامیش نرجس تولد یافت

۳۶- مروج الذهب مسعودی .

۳۷- کافی جلد ۲ باب مولد ابی محمد العسکری، صفحات ۵۶۱-۵۸۱ ترجمه کمره‌ای و منتخب الاراء، ص ۲۱۰ .

امام حسن عسکری تولد جانشین خود را به دوستان مخصوص و پروانش خبر داده است چنانکه اصحاب امام یازدهم سخنانی را از اپیشان نقل می‌کنند که در خور توجه است:

الف - احمد بن اسحق بن سعد گوید: از امام حسن شنیدم که می‌فرمود: «ستایش خدایی را سزا است که مرا از دنیا نبرد مگراینکه جانشین پس از خودم را به من نمایاند. درخواست و روش و شکل و آفرینش از همه به پیامبر شبیه تراست»^{۳۸}.

ب - احمد بن حسن بن اسحق قمی گوید: چون خلف صالح متولد شد از مولایم امام حسن عسکری به جدم احمد بن اسحق نامه‌ای رسید که به خط خودش در آن نوشته بود که:

«برای ما فرزندی متولد شد باید نزد تو پوشیده بماند و از همه مردم پنهان باشد زیرا ما از آن آگاه نکنیم مگر خویش را به جهت نزدیک بودنش و دوست را به جهت دوستیش. دوست داشتیم که به تو اعلام کنیم تا خدا تو را بدان شاد گرداند همچنانکه ما را بدان شاد گردانید والسلام»^{۳۹}.

ج - محمد بن علی بن حمزه گوید: از حضرت امام حسن عسکری شنیدم که می‌فرمود:

«ولی خدا و حجت او بر بندگان و خلیفه من در شب نیمه شعبان سال ۲۵۵ هنگام طلوع فجر به دنیا آمد»^{۴۰}.

گروهی از محدثین و مورخین اهل سنت به ولادت مهدی (ع) در کتب خود اعتراف کرده‌اند که از نظر اختصار به نقل دو عبارت اکتفا می‌کنیم:

۳۸ - منتخب الائمه، ص ۲۶۲.

۳۹ - کمال الدین، ص ۲۴۰.

۴۰ - منتخب الائمه، ص ۲۶۰.

الف - حافظ محمد بن یوسف گنجی شافعی در کتاب *البيان فی الاخبار* صاحب الزمان در آغاز باب بیست و پنجم صفحه ۵۲۱ که به ضمیمه کتاب *کفاية الطالب* چاپ شده است^{۴۱} مینویسد:

«همانا مهدی پسر امام حسن عسکری از زمان غیبتش تا کنون زنده و باقی است و بقاء او به دلیل بقاء عیسی و خضر والیاس امتناعی ندارد».

ب - خواجه کلان قندوزی حسینی شافعی می نویسد که: ابی غانم خادم گوید: برای امام حسن فرزندی متولد شد که او را «محمد» نامید و روز سوم او را به اصحابش نشان داد و فرمود:

«این، پس از من جانشین من و امام شماست و اوست قائمی که همه در انتظار ظهورش مگردند...»^{۴۲}

پژوهشگران برای اطلاع بیشتر به کتب اهل سنت که فهرست آن در بخش آینده نقل خواهد شد مراجعه فرمایند.

غیبت صغیری

امام زمان به سبب اقدامات شدید خلیفه وقت پنهان واز دیدگان مردم غایب می شود. اما موظف است که خود و هدفش را به مردم بشناساند و در ضمن پاسخگوی اشکالات شیعیانش هم باشد.

برای اجرای این منظور چهار نفر نایب یکی پس از دیگری از خواص بزرگان شیعه انتخاب می شوند تا بهنگام نیاز خدمت امام شرفیاب شوند و

۴۱- چاپ دوم سال ۱۳۹۰ هـ.ق. ۱۹۷۰ م. مطبعة الحيدريه- النجف.

۴۲- *بناییع المودة*، ص. ۶۰ و *منتخب الائمه*، ص. ۲۶۲.

وظیفه محوله را بآباهایقا رسانند. این بزرگواران را نواب اربعه یا نواب خاصه
ما و کلاه و ابواب امام مینامیدند و این دوره را غیبت صفری نام نهادند. .
غیبت صفری ۶۹ سال یعنی از سال ۲۶۰ تا ۲۲۹ هجری قمری بطول
انجامید و نواب خاصه در ایام غیبت صفری عبارت بودند از :

۱ - جناب عثمان بن سعید عمر وی از اصحاب و شاگردان امام هادی
و امام عسکری است که در زمان ایشان از طرف آنان نیابت ووکالت داشته و
سرانجام به نیابت حضرت مهدی مفترض گردیده است.

۲ - جناب محمد بن عثمان بن سعید از اصحاب امام یازدهم است وی
از افراد ثقه و مورد اطمینان امام بوده و پس از پدرش بیش از چهل سال
عهد دار نیابت خاصه بوده است^{۴۳}.

وی در هنگام وفات به دستور امام زمان (ع) نایب سوم یعنی حسین بن
روح را به مردم معرفی کرد.

۳ - جناب ابو القاسم حسین بن روح نوبختی فردی بسیار باهوش و
با وقار و دوراندیش بود و کار شیعیان را با نهایت حزم و کیاست اداره میکرد.
هنگامی که مرگش فرار سید ابوالحسن علی بن محمد سیمری را به امر امام
زمان (ع) به جانشینی برگزید.

۴ - جناب ابوالحسن علی بن محمد سیمری از شاگردان مكتب امام
حسن عسکری است که پس از فوت حسین بن روح به وکالت رسید.

۴۲ - امام عسکری درباره این دونفر به یکی از صحابه خاص خود میگویند: «عمر وی و پسرش
هردو مورد اطمینان اند آنچه آنها به تو پیردازند از من پرداخته اند و آنچه ایشان گویند از
من گفته اند. پس سخن آن دورا گوش کن و امرشان را اطاعت نمای برآست که ایشان
مورد امن و اطمینان من هستند.» (بحار ج ۱ ه ۴۸ و منتخب ص ۲۹۵)

غیبت کبری

در سال ۲۲۹ هجری توقيعی از ناحیه امام زمان (ع) بنام او صادر گشت
که حاوی موارد زیر بود:*

- ۱ - اخبار به مرگ علی بن محمد در فاصله شش روز.
- ۲ - مسدود شدن باب نیابت خاصه.
- ۳ - اعلان آغاز غیبت کبری.
- ۴ - طولانی شدن غیبت کبری.
- ۵ - اشاعه ظلم و بیدادگری در سراسر جهان پیش از ظهرور.
- ۶ - منوط بودن ظهرور به امر الهی.
- ۷ - پیشگویی به آمدن مدعیان دروغین به عنوان نیابت خاصه.
- ۸ - پس ازوفات علی بن محمد سیمیری غیبت کبری آغاز گردید که هنوز هم
ادامه دارد. پروردگارا ظهرورش را نزدیک گردان.

اللَّهُمَّ أَعِجِّلْ فَرَجَهَ

کتابهای غیبت بعد از امام حسن
عسکری (ع)

- * کتب اهل شیع
* کتب اهل تسنی

کتابهایی که در پیرامون غیبت امام زمان (ع) تألیف گشته فراوان است. فقط در اینجا بعضوان نمونه تعدادی از آنها را در دو بخش جداگانه نقل خواهیم کرد.

كتب اهل تشیع:

- ۱ - محسن تالیف ابی جعفر احمد بن محمد بن خالد بر قی متوفی در سال ۲۷۴.
- ۲ - کتاب غیبت تالیف عبدالله بن جعفر بن حسن حمیری متوفی در سال ۲۹۰.
- ۳ - کتاب غیبت تالیف محمد بن قاسم بغدادی متوفی در سال ۳۲۸.
- ۴ - کافی والروضه تالیف محمد بن یعقوب کلینی متوفی در سال ۳۲۹.
- ۵ - البات الوصیه تالیف علی بن حسین مسعودی صاحب مروج الذهب متوفی در سال ۳۳۳.
- ۶ - کتاب غیبت تالیف سلامة بن محمد بن اسماعیل ارزنی متوفی در سال ۳۳۳.
- ۷ - کتاب غیبت تالیف حسن بن حمزه بن عبدالله متوفی در سال ۳۵۸.
- ۸ - کتاب غیبت تالیف حسن بن محمد بن یحیی (معروف به ابن اخی طاهر) متوفی در سال ۳۵۸.

- ۹ - کتاب غیبت تألیف احمد بن محمد بن عمران (معروف به ابن جندی) متوفی در سال ۳۹۶.
- ۱۰ - کتاب غیبت تألیف محمد بن ابراهیم بن جعفر نعمانی متوفی در اواسط قرن چهارم.
- ۱۱ - کتاب غیبت تألیف حنظله بن زکریا بن یحیی متوفی در قرن چهارم.
- ۱۲ - کمال الدین و تمام النعمة تألیف محمد بن علی بابویه قمی ملقب به صدوق که این کتاب را بنا به امر حضرت جمع‌آوری نموده است، متوفی در سال ۳۸۱.
- ۱۳ - من لا يحضر الفقيه تألیف محمد بن علی بابویه قمی معروف به شیخ صدوق.
- ۱۴ - کفاية الائیر فی النصوص علی الائمهة اثنتي عشر تألیف علی بن محمد ابن علی خراز رازی (معروف به قمی) از شاگردان شیخ صدوق.
- ۱۵ - دلایل الامامة تألیف محمد بن جریر بن رستم طبری متوفی در قرن چهارم.
- ۱۶ - ارشاد تألیف شیخ مفید متوفی در سال ۴۱۳.
- ۱۷ - امالی تألیف شیخ مفید
- ۱۸ - المسائل العشرة فی الغيبة تألیف شیخ مفید.
- ۱۹ - مختصر فی الغيبة تألیف شیخ مفید.
- ۲۰ - جوابات الفارقین فی الغيبة تألیف شیخ مفید.
- ۲۱ - النقص علی الظلح فی الغيبة تألیف شیخ مفید.
- ۲۲ - کتاب غیبت تألیف محمد بن محمد بن نعمان مفید متوفی در سال ۴۱۳.
- ۲۳ - مقنع تألیف سید مرتضی متوفی در سال ۴۳۶.

- ۲۴ - البرهان علی صحة طول عمر الامام صاحب الزمان (ع) تأليف ابی الفتح محمد بن عثمان کراجکی متوفی ۴۴۹.
- ۲۵ - کتاب غیبت تأليف شیخ الطایفه محمد بن حسن طوسی متوفی در سال ۴۶۰.
- ۲۶ - کتاب غیبت تأليف مظفرین علی بن حسین حمدانی متوفی در قرن پنجم.
- ۲۷ - نزهۃ النظر و تنبیہ الخاطر تأليف حسین بن محمد بن حسن حلوانی متوفی در قرن پنجم.
- ۲۸ - اعلام الوری تأليف فضل بن حسن طبرسی متوفی در سال ۵۴۸.
- ۲۹ - بشارۃ المصطفی لشیعۃ المرتضی تأليف عماد الدین ابی جعفر طبری آملی متوفی در قرن ششم.
- ۳۰ - کشف المحجة لشمرۃ المهجۃ تأليف علی بن موسی حسینی متوفی ۶۱۴.
- ۳۱ - کشف الغمہ تأليف ابی الفتح علی بن عیسی اربیلی نوشته شده در سال ۶۸۷.
- ۳۲ - المحجة فيما نزل فی القائم الحجۃ^{۴۴} تأليف سید هاشم بحرانی متوفی در سال ۱۱۰۷.
- ۳۳ - تبصرۃ الولی فی من رأی القائم المهدی تأليف سید هاشم بحرانی.
- ۳۴ - بحار الانوار جلد سیزدهم^{۴۵} تأليف مرحوم ملام محمد باقر مجلسی متوفی در سال ۱۱۱۰.

۴۴ - این کتاب به همراه خایة العرام از همین نویسنده چاپ شده است.

۴۵ - چاپ جدید جزو های ۵۱، ۵۲، ۵۳.

- ٣٥ - كشف الاستار عن وجه الفائز عن الابصار تأليف حاج ميرزا حسين محدث نوري متوفى درسال ١٢٢٠ .
- ٣٦ - النجم الثاقب تأليف حاج ميرزا حسين محدث نوري .
- ٣٧ - تبيان المحجة الى تعين الحجة تأليف حاج ميرزا محسن قبريزى متوفى درسال ١٣٥٢ قمرى .
- ٣٨ - البرهان على وجود صاحب الزمان تأليف سيد محسن أمين شامي متوفى درسال ١٣٧١ .
- ٣٩ - اعيان الشيعة تأليف سيد محسن أمين شامي .
- ٤٠ - المهدى تأليف آية الله صدر الدين صدر متوفى درسال ١٣٧٣ .

* * *

كتب اهل تسنن :

- ١ - المهدى (بخشى از سنن ابى داود) تأليف حافظ ابو داود سجستانى .
- ٢ - الأربعين تأليف حافظ ابو نعيم اصفهانى .
- ٣ - مناقب المهدى تأليف حافظ ابو نعيم اصفهانى .
- ٤ - نعمت المهدى تأليف حافظ ابو نعيم اصفهانى .
- ٥ - عرف الوردى فى اخبار المهدى تأليف حافظ جلال الدين عبد الرحمن سيوطى .
- ٦ - البيان فى اخبار صاحب الزمان تأليف حافظ محمد بن يوسف كنجى شافعى .
- ٧ - القول المختصر فى علامات المهدى المنتظر تأليف حافظ شهاب الدين ابن حجر هيثمى .

- ٨ - عقد الدرر فی اخبار الامام المنتظر تأليف شیخ جمال الدین یوسف دمشق .
- ٩ - البرهان فی علامات مهدی آخر الزمان تأليف علاء الدین متقی هندی .
- ١٠ - الهدیة الندیہ تأليف ابوالمعارف قطب الدین دمشق .
- ١١ - المهدی الى ما ورد فی المهدی تأليف شمس الدین محمد بن طرلون .
- ١٢ - المشرب الوردي فی مذهب المهدی تأليف ملاعلی القاری .
- ١٣ - اخبار المهدی تأليف حماد بن یعقوب .
- ١٤ - علامات المهدی تأليف حافظ سیوطی .
- ١٥ - القول المختصر فی علامات المنتظر تأليف جمال الدین مقدسی .
- ١٦ - التوضیح فی توادر ماجاه فی المنتظر والدجال والمیح تأليف امام شوکانی .
- ١٧ - ابراز الوهم المکنون من کلام ابن خلدون تأليف استاد احمد محمد صدیق .
- ١٨ - الامامة لها کان ويكون بین يدی الساعۃ تأليف ابوسطیب بن ابو احمد الحسینی .
- ١٩ - مسند تأليف احمد حنبل شبیانی .
- ٢٠ - صحيح تأليف محمد بن اسماعیل بخاری .
- ٢١ - صحيح تأليف مسلم بن حجاج نیشابوری .
- ٢٢ - صحيح تأليف ابو عیسی ترمذی .
- ٢٣ - سنن نسایی تأليف احمد بن شعیب نسایی .
- ٢٤ - سنن ابوداود تأليف سلیمان بن اشعت سجستانی .

- ٢٥ - سنه ابن ماجه تأليف ابو عبدالله محمد بن ماجه قزويني .
- ٢٦ - حدیث الولایه تأليف محمد بن جریر طبری .
- ٢٧ - شرح السنة تأليف حافظ فراء بغوی .
- ٢٨ - المصاصیع تأليف حافظ فراء بغوی .
- ٢٩ - جامع الاصول تأليف مجدد الدین ابن اثیر .
- ٣٠ - جواهر العقدین تأليف نور الدین سمهودی .
- ٣١ - شواهد النبوة تأليف نور الدین عبد الرحمن جامی .
- ٣٢ - فتوحات مکیه تأليف محب الدین بن عربی .
- ٣٣ - عنقاء مغرب تأليف محب الدین بن عربی .
- ٣٤ - کنوز الحقائق تأليف زین الدین مناوی .
- ٣٥ - اسعاف الراغبین تأليف ابوالعرفان صبان .
- ٣٦ - تذكرة الخواص تأليف سبیط بن جوزی .
- ٣٧ - موالید اهل البيت تأليف ابن خشاب .
- ٣٨ - تاریخ کامل تأليف ابن اثیر
- ٣٩ - فتوحات اسلامیه تأليف احمد زینی دحلان .
- ٤٠ - فرائد السلطین تأليف شیخ الاسلام حمویش .
- ٤١ - مطالب السؤول تأليف ابن طلحه شافعی .
- ٤٢ - بنایع الموده تأليف قندوزی حنفی .
- ٤٣ - مکاشفات تأليف مولوی علی اکبرین اسد الله هندی .
- ٤٤ - الیواقیت والجواهر تأليف عبدالوهاب شعرانی .
- ٤٥ - فصل الخطاب تأليف محمد بن محمد بخاری .
- ٤٦ - مرآۃ الاسرار تأليف عبد الرحمن عارف دھلوی .
- ٤٧ - الحدیث المتسلسل تأليف احمد بن ابراهیم بلاذری .

- ۴) - عقائد الاکابر تألیف عبدالرحمن دشتی .
- ۵) - کفاية الطالب تألیف محمد بن یوسف گنجی .
- ۶) - روضة الاحباب تألیف عطا الله غیاث الدین .

* * *

این فهرست ، نمونه‌ای بود از آثاری که درباره امام غائب (ع) بهره‌شته تحریر درآمده است که راه انکار را برهمه چنان مسدود میکند که منکران را درردیف منکران ضروری دین قرار میدهد^{۴۶} .

در انتظار امام زمان (ع)

- * انتظار هرچ
- * ارزیابی انتظار
- * انتظار وظیفه است؟

انتظار فرج

هر فردی را نرسد که خود را در انتظار فرج امام غایب بداند چه قومی
که در انتظار مصلح هستند باید خود صالح و شایسته باشند و کسی میتواند
در صدد اصلاح خود برآید که امام زمان (ع) خود را بشناسد و گرنه بمانند
کسی است که در زمان جاهلیت زندگی میکند و بدیهی است که بمانند مردم
جاهلیت هم خواهد مرد^{۴۷}.

امام ششم میفرماید: «کسانی که این امر (پیشوایی امام زمان خود)
را بشناسند همان انتظارشان فرج است»^{۴۸}.

یعنی کسی که امام زمان خود را شناخت و دانست که امام از پیروانش
چه انتظار دارد و چه میخواهد بنای چار قیام میکند و هر روز که خواسته امام
عملی شود همان روز فرج است.

حضرت رضا (ع) میفرماید: «آیا نمیدانی که انتظار فرج جزء فرج
است؟»^{۴۹}.

۴۷- اعلام الوری تألیف شیخ طبرسی ص ۱۵۰.

۴۸- بحار الانوار تألیف مرحوم مجلسی ص ۱۲۹ ج ۵۲.

۴۹- بحار الانوار تألیف مجلسی، ص ۱۳۰، ج ۵۲.

از بررسی سخنان گرانمایه آلمه طاهرین (ع) و ظیفه شیعه که شناخت امام و شناخت وظیفه و کوشش در ایفای آن است بدر وشنی بدست می‌اید و هرگاه تلاش و کوشش روزانه مادر راه اصلاح خود و دیگران به‌ثمر رسد همان روز فرج است.

پس سرورشته فرج به‌دست ماست؛ آری به‌دست ما! وما باید این رسالت را به‌انجام رسانیم.

ارزیابی انتظار

انتظار قائم برابر است با شهادت در راه حق! امام صادق (ع) فرمود: «کسی که در انتظار این امر (ظهور امام زمان ع) درگذرد همانند مردی است که او با قائم در خیمه وی است».

پس از این سخن امام؛ قدری درنگ کرد سپس فرمود: «نه، بلکه مانند فردی است که در رکاب مهدی شمشیر زده باشد». سپس فرمود: «نه؛ به‌خدا سوگند همانند کسی است که در رکاب پیامبر اکرم (ص) شهید شده باشد».^{۵۰} و نیز آن حضرت میفرماید: «آن کس که در انتظار امر (ظهور قائم ما) بسرمیبرد بمانند فردی است که در راه خدا در خون خود غوطه‌ور شود».^{۵۱}

آری چنین است ارزش فردی که در انتظار فرج است و در اجرای خواسته امام زمان (ع) میکوشد چون فردی است که در آخرین درجه به‌پیکار و جهاد بپردازد و هر روز در خون خود غوطه خورد!!!

۵۰- بحار الانوار جلد ۵۲، ص ۱۲۶.

۵۱- کمال الدین - منتخب الاثر ص ۹۸.

انتظار وظیفه است؟

وظیفه شیعه و پیرو امام زمان (ع) در زمان غیبت بس فراوان است که مجال شرح و تفصیل آن نیست و شاید لازم به تذکر هم نباشد زیرا همچنانکه یک کارمند میداند که در شغل اداریش چه وظایفی دارد یعنی مسئولیت خود را در برابر رئیس خویش احساس میکند چگونه میشود که یک مسلمان واقعی وظیفه اش را در برابر مولا و امام زمان خود نداند که چیست؟

انتظار فرج امام غایب از آن جهت ارزش شهادت در راه حق را دارد که منتظرش در راه بارور کردن آرمانهای عالی اسلامی از پای نمی نشیند و افضلیت و برتری این ایده و برنامه است که مردم زمان غیبت را از مردمان دیگر زمانها ممتاز ساخته به عقل و هوش خاصی توصیف مینماید.

امام سجاد میفرماید: «بی تردید مردم زمان غیبت مهدی که به امامت او معتقد و در انتظار ظهورش هستند از مردم زمانهای دیگر افضل و برترند، زیرا خدای تبارک و تعالی به آنان عقل و درک و شناختی داده است که غیبت برایشان بمانند ظهور است (چون امام را باور دارند و بمانند زمان ظهور به خدمتگزاری مشغولند) خدای متعال آنان را در آن زمان همدرجه افرادی قرار میدهد که در رکاب رسول خدا (ص) شمشیر می زده اند.

آن در حقیقت دارای نیتی پاک و شیعیان راستین ما بوده و در پنهانی و آشکارا مردم را به سوی خدای عزوجل می خوانند»^{۵۲}.

با نگرشی در سخنان آئمہ درباره شناخت امام غائب (ع) و ارزیابی انتظار فرج و برتری خدمتگزاران واقعی امام زمان (ع) وظیفه بلکه وظایف خویش را در برابر آن حضرت در می‌یابیم که همواره باید آن حضرت را نگران اعمال خود بدانیم و از کارهای زشت و گناه دست برداریم و برنامه خویش را طوری تنظیم نماییم که در زمرة افراد شایسته که قرآن به آنها اشاره می‌فرماید: *إِنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الْمُصَالِحُونَ*^{۵۳} درآییم. آن زمان است که در شمار یاران ویژه آن حضرت خواهیم بود.

آری رسیدن به آرمانهای عالی اسلامی در حدود امکان خود نشانه حالت انتظار است.

آیا آنچنان که لازم است دستورات اسلامی را بکار می‌بندیم تادر زمرة منتظران واقعی بشمار آییم؟

خدایا دلی دیه که در کار تو جان بازیم و جانی دیه که کار آن جهان سازیم.

دانایی دیه که از راه نیفتیم بینایی دیه تا در چاه نیفتیم^{۵۴}

۵۳- آنپیا، ص ۱۰۵. همانا بندگان شایسته من زمین را به ارت می‌برند.

۵۴- خواجه عبدالله انصاری

فر جام غیبت امام زمان (ع)

- * مردہ
- * جوانان
- * نقش اسلام
- * شکست و پیروزی
- * آینده ازان اسلام است
- * او
- * کمال
- * بهانہ
- * سازندگی
- * نیرو
- * آینده

هزده:

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِئُهَا مَبْيَادٌ الصَّالِحُونَ^{۰۰}.
«و هر آینه در زبور داود به دنبال یک پادآوری قبلی نگاشتیم که همانا
زمین را بندگان نیکو و شایسته من به ارت خواهند بردا».

۰۰۰۰۰ واما درخصوص اسماعیل ترا اجابت فرمودم اورا
برکت داده بارور گردانم واورا بسیار گردانم، دوازده
رئیس ازوی پدید آیند وامتنی عظیم ازوی بوجود آورم...
چون خدا از سخن گفتن با اوی فارغ شد از نزد ابراهیم
صعود فرمود»

توراه - سفر پیدایش باب هفدهم

«بسبب شریران خویشتن را مشوش مساز و بسر
فتنه انگیزان حسد مبر . زیرا که مثل علف بزودی بریده
میشوند. ومثل علف سبز پژمرده خواهند شد. بر خداوند
توکل نما و نیکوئی بکن . در زمین ساکن باش و از امانت

پروردۀ شو . و در خداوند تمتع بیز . پس مسالت دل ترا
بتو خواهد داد .

طريق خود را بخدا بسپار . و بروی توکل کن که
آنرا انجام خواهد داد . و عدالت ترا مثل نور بیرون
خواهد آورد . و انصاف ترا مانند ظهر . نزد خداوند ساکت
شو و منتظر او باش . واژ شخص فرخنده طريق و مرد
حیله گر خود را مشوش مساز . از غصب بر کنار شو و خشم
را ترک کن . خود را مشوش مساز که البته باعث گناه
خواهد شد .

زیرا که شریران منقطع خواهند شد و اما منتظران
خداوند وارث زمین خواهند بود . هان بعداز اندک زمانی
شریر نخواهد بود . در مکانش تامل خواهی کرد و نخواهد
بود . و اما حليمان وارث زمین خواهند شد . واژ فراوانی
سلامتی متلذ خواهند گردید . شریر بر مردم عادل
شوری میکند . و دندانهای خود را براو میافشد .
خداوند براو خواهد خنید . زیرا میبیند که روز او
میآید . شریران شمشیر را بر همه کرده و کمان را کشیده اند .
تا مسکین و فقیر را بیندازند . و راست روان را مقتول
سازند . شمشیر ایشان به دل خود ایشان فرو خواهد
رفت . و کمانهای ایشان شکسته خواهد شد نهمت اندک
یک مرد صالح بهتر است از اندوخته های شریران کشیر .
زیرا که بازو های شریران شکسته خواهد شد . و اما
صالحان را خداوند تأیید میکند . خداوند روزهای کاملان را

میداند. و میراث ایشان خواهد بود تا ابد الاباد. »
کتاب مرامیر - مزمور سی و هفتم

ابدیت و جهانی بودن اسلام

شکست ستگران و شریسران

و سرانجام پیروزی نیکوکاران

از بشارات قطعی است که به بشریت ابلاغ شده است.

موضوع نخست به اندازه‌ای محکم و غیرقابل تردید است که نیازی به بحث واستدلال در آن زمینه احساس نمی‌شود. چه حتی یکنفر مسلمان با این مسأله مهم مخالفت نکرده است.

ولی قبل از آنکه بموضع دوم بپردازیم وضع جهان را از نظر فساد و تباہی مورد بحث قرارداده، توجه خواننده را به فهرست آمار جنگها و تسليحات و اوضاع جاسوسی و فساد اخلاق فردی و اجتماعی و آینده در دنیاک دول بزرگ دنیا جلب می‌کنیم:

از آغاز قرن هفدهم کشورهای اروپایی در آتش ۲۳۰۰ جنگ سوخته‌اند.^{۵۶}

خبرگزاریها خبر دادند که «اسرائیل بیش از هر کشور جهان مخارج نظامی سرانه دارد. رقم ۷۷۷ دلار معرف این واقعیت است. یعنی به تعداد هر نفر مرد و زن و بچه سالیانه ۷۷۷ دلار خرج امور نظامی می‌کند»^{۵۷}. آمریکا با ۳۷۹ دلار پس از اسرائیل در مقام دوم و شوروی با مخارج نظامی سرانه ۲۷۰ دلار در مقام سوم قرار دارد.

۵۶- جامعه‌شناسی نوشته ساموئیل گیتی ترجمه مشق همدانی.

۵۷- مجله علمی و مذهبی مکتب اسلام سال ۱۴ شماره ۱ ص ۷۲ بنقل از کیهان شماره

در سال قبل حدود ۲۱۹ هزار میلیون دلار به مصرف تسليحات رسیده است و با مقایسه با هزینه‌های تسليحاتی ده سال گذشته در حدود ۸۲٪ افزایش نشان میدهد^{۵۸}.

هم‌اکنون بیش از بیست ماه مصنوعی (جاسوس پرنده) از فراز شوروی و چین میگذرد. ماههای مصنوعی (میداس) و (ساموس) و (اکسیلور) مرتبآ در اطراف کره زمین میگردند و اطلاعات ارزنده و تصاویر بسیار جالبی مخابره میکنند و با دوربینهای مجهز به چشمها دارندۀ آشعة ماوراء فرمز خود مراقب انفجارهای اتمی هستند این گزارشها مرتبآ در مرکز مربوطه بررسی میشود^{۵۹}.

آمریکائیها اگرچه از اقمار جاسوسی خود سخن نمیگویند ولی هرسال ۵۰۰ میلیون دلار خرج تکمیل این سیستم می‌نمایند اما طرز کار این دستگاهها جزو اسرار نظامی است^{۶۰}.

کنلی در ۱۹۶۲ علناً اعلام داشت که:

آمریکا آینده در دنکی پیدا خواهد نمود. چه جوانان بی‌پندوبار و غرق در شهرهایند و دیگر حاضر نیستند و ظایفی را که به آنان محول میگردد بخوبی انجام دهند مثلًا از میان هر هفت تن جوانی که به سر بازی اعزام میشوند شش تن نالائق و سست از آب در می‌آیند و این بدان سبب است که افراط در شهوترانی استعدادهای بدنی و روانی آنان را کاسته است^{۶۱}

پروفیلو وزیر جنگ انگلیس بخاطر تمنع از لذات جنسی اسرار دولت

۵۸— مکتب اسلام آسال ۱۴، شماره ۲۰ استندماه ۵۱ بنقل از مطبوعات.

۵۹— کیمان شماره‌های مسلسل ۶۴۰۴-۶۴۰۲.

۶۰— اطلاعات ۱۹۹۲ بنقل از منابع اورور-فرانس سوآر.

۶۱— کتاب سیمای جهل در غرب صفحات ۱۱۵۰-۱۱۵۱.

خود را در معرض خطر قرار داد. وی میخواست که خاطرِ معشوقه خود را جلب کند...^{۶۲}

خروشچف نیز مانند کنندی در ۱۹۶۲ تصریح کرد که:
آینده شوروی در خطر است و جوانان هرگز آتیه امیدبخشی ندارند
چه بی‌بندوبار و اسیر شهوات گشته‌اند.^{۶۳}

رئیس دادگاه عالی طلاق انگلستان چنین میگویند:
انگلستان در هر سال چهار میلیون لیره خرج طلاق میکند! در صورتی که نصف این مبلغ صرف ازدواج نمیشود.^{۶۴}

خبرگزاری اسوشیتدپرس:
از هر پنج دختر انگلیسی که برای ازدواج بکلیسا میروند یکی حامله است!^{۶۵}.

هر سال در تهران ۲۵۰ نفر در اثر مصرف کردن مشروبات الکلی میمیرند.^{۶۶}

طبق گزارش سختگوی ژاندارمری یک مرکز قریب ۶۰۰ دزدرا تنها در یک ماه دستگیر کرده‌اند. با کمال تأسف در میان افرادی که آلوده به این بدبهشتی شده‌اند نه تنها عده‌ای از جوانان تحصیل کرده بلکه بعضی از کودکان نیز دیده میشوند که با همسالان خود باندهای دزدی تشکیل داده‌اند.^{۶۷}

روزانه دوهزار نفر خودکشی میکنند. روزانه سه میلیون نفر اعلام انتشار میکنند. از هر سه دانشجو که میمیرد یکی بصورت انتشار است.^{۶۸}
سخن کوتاه کنیم که «این رشته سر دراز دارد».

۶۲- سیماي جهل در غرب ص ۱۴۵ .

۶۳- کیهان شماره ۶۵۲۲ .

۶۴- اطلاعات ۲۱ مرداد ۲۸ .

۶۵- روزنامه اطلاعات شماره ۱۰۷۰۴ .

۶۶- سازمان بهداشتی M. U. S.

از بررسی و مقایسه اوضاع آشفته و نابسامان امروز جهان با پنجاه سال قبل چنین بدست می‌آید که اگر از فرمول ریاضی استفاده کرده بین اوضاع امروز و پنجاه سال آینده یک تناسب بیندیم جواب چه خواهد بود؟ خدا بهتر میداند.

این زندگی نابسامان دنیا روز بروز نابسامانتر می‌شود راستی بشر به کجا میرود؟ خودش هم نمیداند!

آیا بدبختی و سقوط از این هم بدتر امکان دارد که با این همه پیشرفت در علم و دانش و صنعت و تکنیک و تغییر فضا و تصرف کرات بشر در مهار- کردن هواهای نفسانی، خودخواهی و تکبر خویش عاجز و زبون مانده باشد؟ کدام ملت است که با مشاهده محیط ننگ آورش از اصلاح مایوس و نامید نباشد؟

جوانان

جوانان را ممکنست سؤالی پیش آید که: با بالارفتن میزان مفاسد وظيفة یک جوان مسلمان چیست؟

آیا صرف دعا و نیایش کار ناساز جامعه اسلامی را سازمان میدهد؟ نه، دعا و نیایش در اوضاع زندگی افراد اثربخش اعمق دارد چنانکه دکتر الکسیس کارل یک کتاب در اثر نیایش بر شته تحریر در آورده و اثرات معجزه‌آسایش را طی مشاهدات خود با دلائل متین بائبات میرساند. ولی باید دانست که: در زندگی یک مسلمان دعا و نیایش فقط شرط لازم برنامه با دین و با عقیده اور اتشکیل میدهد و مسلمان نمی‌تواند شرط کافی برای سعادت فرد مسلمان و اجتماع اسلامی باشد. یک فرد مسلمان قبل از هرجیز باید آنقدر بصیر باشد که بداند آنچنان که اسلام می‌تواند با مفاسد و ستمها مبارزه

کند هیچ یک از مکتبهای اجتماعی دیگر دنیا نمی‌تواند با اندازه مبارزه و دفاع کند و بدنبال آن باید بنکات زیر توجه کامل داشته باشد:

پایه‌های ایمان خود را نسبت به اسلام با برهان قاطع و محکم، استوار سازد. چه ارزش یک مسأله ایمان به آنست که ایمان او با اسلام از روی دلیل و برهان باشد. بنابراین بر مسلمانان بویژه مردمیان جامعه اسلامی فرض است که روزانه بر بصیرت خویش از طرق مختلف بیفزایند یعنی یک معلم یا یک استاد باید به مطالبی که در دوران طفویلیت و یا در دوران تحصیل درباره دین شنیده قناعت کند که این خود یک نوع کم لطفی به خود و افرادی است که زیر نظر او تربیت می‌شوند.

بلکه همواره باید در مسیری حرکت کند که اطلاعات و درجات ایمانش روزافزون باشد تا مشمول این سخن نشود که:

«هر که دو روزش برابر باشد مغبون است»

روی همین اصل، اسلام یک فرد مسلمان را موظف به کسب دانش و فضیلت می‌نماید چه اسلام وقتی برای مسلمان قابل درک و فهم می‌شود که با دلیل و برهان فراگرفته و با دانش‌اندوزی به مزایای آن پی‌برده باشند^{۶۹} ضمناً این وظائف که از طرف شارع اسلام برای مسلمانان مطرح می‌شود خود بزرگترین دلیل است براینکه این دین بر صحت و درستی و حقانیت خود اطمینان کامل دارد و گرنه چنین ماموریتها بی به پیروانش نمی‌داد.

نکته دیگر آنکه در اکثر آیات شریفه قرآن کریم، هر کجا نامی از ایمان بیان می‌آید بدنبال آن به نکته اساسی و اصلی کوشش و عمل و انجام وظیفه

۶۹- قرآن باین دسته افراد که دارای ایمان و علم باشند ارزش زیاد قائل شده و آنان صاحبان درجه رفیع معرفی می‌فرمایند:

«يرفع الله الدين آمنوا والدين اوتوا العلم درجات».

توصیه میشود . روی این حساب آنانی که در محیط خود و دیگران تبلیغات مسموم دشمنان دین را مشاهده میکنند و بعد مهر سکوت بر لب میزنند و قلم خود را به جنبش و حرکت در نمیآورند که از حریم اسلام و حق وعدالت و عفت و پاکدامنی دفاع کنند دلهای اینها از نور و تابش اسلام خالی است . پیامبر اسلام میفرماید : هرگاه انحرافی در اجتماع اسلامی رخ دهد بر هر فرد مسلمان دانست که در راه مبارزه علیه هرگونه بدعت و کجری وی از دانش استفاده کرده و راه را بر سودجویان منحرف بریند . اینجاست که وظیفه فردی بوظیفه اجتماعی مبدل میشود و یکفرد مسلمان مامور نظارت اجتماعی بنام امری معروف و نهی از منکر میگردد و دیگر گول جمله عوام فریب (بمن چه ؟ و به او چه ؟) دشمنان اسلام را نمیخورد و طبق دستور قرآن مجید به کوشش و فعالیت در راه خدا میپردازد و در دریف بهترین گروه : «کُنْتُمْ
خَيْرَ أَمَّةٍ إِلَّا حِجَّتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَايَتُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ»^{۷۰} فرار میگیرد و نیز چون دشمنان ما حاضر نیستند از فعالیت خود دست بردارند ماهم هر روز باید آماده دفاع باشیم چه هر روزی که بدون مبارزه گذرد و هر ساعتی که بدون کوشش علیه فساد و تباہی پایان یابد و هر لحظه و دقیقه ای که بدون کار مثبت تلف شود در وجدان فرد مسلمان گناهی بحساب میاید که جز نبرد پیگیر نمیتواند آنرا جبران کند .

اگر ما «مسلمان» باشیم ، همین کافیست که بدون درنگ ، با تمام قوا ، بدون خستگی و ملال علیه تمام پلیدیها و انحرافها و بدعتها و خرافات و رشتیها و نابسامانیهای دینی و اجتماعی پا خیزیم و اگر چنین نبودیم یا نیستیم باید بدرجۀ ایمان خود بنگریم و در اساس و پایه های ایمان خود

۷۰- سوره آل عمران ، آیه ۱۱۰ ترجمه: شما بهترین امت هستید که از بین مردم مأموریت یافته‌اید که معروف امر کنید و از منکر نهی نمایید .

تجدید نظر کنیم.

شاید در داشتن ایمان خود را گول زده باشیم و گرنه چگونه ممکنست از مبارزه علیه مفاسد و جنایات روزافزون بازایستیم!

نقش اسلام

مفاسدی که نمونه‌ای از آثارش یاد آور شد، ناشی از طبیعت و چگونگی رژیمهایی است که در این جوامع حکم‌فرما بوده و اسلام را از میدان زندگی خود دور ساخته‌اند. ولی آنچه مایه تعجب است اینست که دربرابر اینگونه مشکلات، اسلام را مورد بازخواست ویا سؤال قرار میدهند و یا از آن راه حل‌هایی می‌طلبند درحالی که در بوجود آمدن آنها، اسلام کوچکترین نقش را بعده نداشته است.

پاسخ هرگونه مشکلی که از اسلام سؤال می‌شود آنست که گفته شود: «نخست اسلام کامل را در همه امور زندگی دخالت‌دهید و قوانین آنرا اجرا کنید سپس نظریه آن را درباره مشکلاتی که بوجود می‌آید بخواهید نه آنکه راه حل مشکلات ناشی از یک نظام ضد اسلامی را از اسلام طلب کنید. اسلام امور مردم را بروفق اساس مخصوصی اداره می‌کند و پایه‌های اجتماعی و اقتصادی و احساس ویژه‌ای برای آنان بوجود می‌آورد و روی این حساب نخست اگر همه اصول اسلامی را در تمام شؤون اجتماعی اجرا کنند آنگاه خواهند دید که این مشکلاتی که از آنها سخن بیان آمد خود بخود از بین رفته است... آری آنها مشکلاتی است عیّنه جامعه سالم اسلامی هرگز آنها را بخود نخواهد دید.»^{۷۱}

۷۱- کتاب «ماجه می‌گوئیم» با تصرف و تلخیص.

شکست و پیروزی

با وضع حاضر؛ دوری از معنویات، علاقه‌وافری به مادیات، دنیای ماشینی
 توام باطفیان شهوت و ...
 همه ناامیدند
 آری همه ناامیدند
 همه نگرانند
 همه حیران و سرگردانند
 ولی آنان که دلی پراز ایمان دارند
 همه امیدوارند
 همه ایمنند
 همه منتظرند
 به انتظار چه؟ به انتظار که؟

به انتظار آن شخصیت الهی جهانی - حضرت حجۃ بن الحسن العسكري (ع) -
 که قرآن، او ویارانش را بندۀ شایسته خدا و وارث زمین معرفی می‌کند :
 «إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْمَاقِبَةُ لِلْمُتَقِّيِّينَ» .^{۷۲}

آینده از آن اسلام است

پروردگار متعال پیامبرانی برای هدایت بشر اعزام داشت تا آنان را از
 ذلت بست پرستی - که هادم شخصیت اوست - برها نند و به مقام اعلای
 حق پرستی و عدالت و پاکدامنی رهنمون گردند .

این پیامبران هریک بنویه خود آمدند و در راه خدا برای هدایت خلق کوشیدند و رفتند، آنان را که فطرتی پاک بود و قلبی سلیم، از ارشاد آنان بپرداختند شدند و دیگران نه.

سنت الهی است که هر پیامبر الهی، پیغمبر پس از خود را به مردم زمان معرفی و گوشزدنماید، ظهور حضرت محمد (ص) هم بشارت داده شد تا همه مردم جهان با دین جهانی آشنائشوند شاید خارجی در گلستان زندگی نمایند، که قلبی را جریحه دار نمایند.

آری، آخرین سفیر الهی برانگیخته میشود بالامتیازاتی ویژه خودش. آخرین سفیر، آخرین نفر، آخرین پیامبر، آن هم برای همه مردم: «کافتا لِلنَّاس».

همه بشارت آمدنش را داده بودند و نیز بشارت جانشینان وی، و بویژه بشارت آخرین جانشین او، مصلح واقعی جهان.

ادیان پیشین همه به ظهور منجی آسمانی مژده دادند بدون آنکه اسم و رسم او را بیان نمایند چنانکه از مزمور داؤد و ... خواندیم و به آین مژده، هم شادبودند و هم پیروان خود را شادمن کردند و همین ایده، هم مایه امید برای خود آنان بود و هم دیگران.

زیرا مطمئن بودند که آمدن مصالح و عده حق است و عده حق تخلف پذیر نیست و نیز یقین داشتند که اگر یک عمر مردم بتپرست را بسوی خدا میخواهند و از این دعوت و زحمت نتیجه چشم گیری نمیگیرند کارشان بی نتیجه نخواهد ماند و سرانجام به انجام خواهد رسید.

او

چون با آمدن اسلام، دبلغه آسمانی پایان می یافته می باشد مصالح

موعود بیشتر معرفی شود تا مردم بدانند که ((او)) از خاندان پیامبر، نهمین فرزند حضرت امام حسین (ع) و هشتمین فرزند امام چهارم و ... فرزند ر الاتبار حضرت امام حسن عسکری (ع) است.

((او)) همان پیامبر اسلام و کنیه اش ابوالقاسم همانند آن حضرت است. آن بزرگوار به القاب: حضرت مهدی، مهدی موعود، قائم اسلام، قائم موعود، حضرت حجّة بن الحسن، حضرت بقیّة الله، ولی عصر و امام زمان مفتخر گردیده است.

از نشانه های او که پیامبر اسلام بارها بدان تصریح میفرماید: دو غیبت کوتاه و طولانی است بنام: غیبت صفری و غیبت کبری.

آن بزرگوار به منزله آخرین دستی است که از آستین غیب بیرون می آید تا بشریت را از هر گونه اضطراب و ناامنی و طفیان و استثمار و استعمار بسی رهاند و همه ناسامانی های جهان را به سامان بر ساند - انشاء الله - و این بود آرزوی پیامبر ان الهی که به وعده خدا امیدوار بودند تا زحماتشان به هدر نرود و بالاخره پس از هزاران سال هم که شده روزی به نتیجه نهائی خود بر سد.

البته نتیجه گیری از هزیرنامه ای مستلزم فرار سیدن موقعیت خاصی است لذا خداوند برای حضرت ولی عصر (عج) دو غیبت مقرر داشت: غیبت کوتاه از آن جهت که او را بشناسند چه: «هر که بعیرد و امام زمان را نشناخته باشد مانند مردم زمان جاھلیت مرده است».

غیبت دوم (غیبت کبری) از آن جهت که هرو وز پروردگار متعال اذن فرماید آن حضرت قیام کند و زحمات انبیاء، الهی را به ثمر رساند و جهات دیگر ...

کمال

خدارا در هر عصر و زمان حجتی بوده است و لازم بود که پس از امام ریازدهم هم شخصیتی الهی در میان مردم وجود داشته باشد. لذا این منصب به فرزند بزرگوار آن حضرت افاضه گشت.

میدانیم که مصالح حقیقی دارای تمام نصفات پسندیده است و هیچ نقصی در او نیست و قطعاً فرزند امام بودن هم برای او کمال است پس باید بلا فصل باشد. یعنی اگر قرار بود امام زمان (ع) پس از سپری شدن قرون متعددی مثل‌ا هزار سال متولد شود، اولاً در این مدت زمین خدا از حجت خالی می‌ماند. ثانياً نقصی بود بر او، چه قائم اسلام باید خلاصه و چکیده و وارث انبیای الهی و اهل بیت عصمت و کرامت بوده باشد نه دیگران.

بهانه

خدا هم همواره بر خلق اتمام حجت می‌کند بر ما هم چنین کرده است. در شرح حال انبیای گذشته نوشتیم که برای انبیای سلف هم غیبت مقرر شد تا غیبت مصلحتش بر ما گران و مستبعد نیاید.

و پیامبر هم پیش از حضرت مهدی (ع) به دو غیبت تصریح کرد تابهانه‌ای نماند و نماند هم. چه کتابهای فراوانی که فهرستش یاد شد از آن جهت بود که بدانند پیش از تولد هم در زمینه غیبت تصریحات و در نتیجه تأییفاتی داشته‌ایم و بعد از غیبت هم، هم.

سازندگی

حضرت در سال ۲۵۵ هجری قمری از مادر متولد می‌شود و پس از

پنج سال با رحلت حضرت امام حسن عسکری (ع) غیبت صغیری آغاز میگردد.
در این دوران چهار نفر نیابت خاصه را عهده دار بوده‌اند در انقضای عمر
چهار میلین نایب به سال ۳۲۹ هجری قمری غیبت کبری اعلام میگردد که تا کنون
ادامه دارد.

از مهمترین وظائف شیعه در این دوره انتظار فرج آن حضرت است.
حالت انتظار مصلح از آن جهت پرارج است که آن، حالت سازندگی دارد
چه «کسی که منتظر مصلح است باید خود صالح باشد» و گرنه انتظار او
برخلاف انتظار است.

نیرو

آری، هر فرد مسلمان بویژه یک معلم مسلمان هنگامی در کار و زندگی
خویش پیروز خواهد شد که دارای ایمان باشد. ایمان به خدا و پیامبر و
خاندان وی بخصوص به امامت و حیات و غیبت حضرت حجت سلام الله
علیه، امام زمانش.

فقط نیروی ایمان است که در انسان احساس مسؤولیت را احیا میکند،
اگر این نیرو نباشد با چه نیرویی می‌توانید بشر را کنترل کنید و به کار مشتب
و اداری؟

یک معلم هنگامی به کار تدریس خویش علاقه‌مند می‌شود که ایمان
داشته باشد و همین علاقه ناشی از ایمان است که کار او را مشمر و پرفایده
می‌گردداند.

یک داروساز وقتی به درد اجتماع خود می‌خورد که دارای ایمان باشد
و گرنه با خیانت و تقلب جان و مال هزاران نفر را در اثر سودجویی به مخاطره
می‌اندازد و...

آینده

اگر ما واقعاً به اصلاح خود و جامعه خویش علاقه مند هستیم ناگزیریم که به پرورش اطفال و دانش آموزان و دانشجویان و معلمان کشور خود سعی کافی مبدول داریم.

ما معلمان باید رسالت خویش را از آینه راه بانجام رسانیم تا ملّتی درست و راستگو و فعال و فداکار و سعادتمند داشته باشیم تا نسل آینده ما را محکوم به تبلی وستی و خود باختگی در برابر جاهلیت غرب نکند.

آری، اگر یک مسلمان، نیرنگ نیرنگ بازان فهار دنیا را می بیند و هزاران مفاسد دیگر را، باز با دلی پرازامید در انتظار مصالح جهان از پای نمی نشیند. چه یقین دارد که پیروزی از آن اوست که مسلمان است و نیز می داند که:

«بزودی خورشید آئین خدا بر افقهای تاریک جهان خواهد تابید و همه جاران نورانی خواهد کرد. اگر چه کافران خوششان نیاید و مایل نباشند.»

آری، خدا بزرگ است و آینده از آن اسلام

حمسه

* سوگند

بسیار مناسب است که سخن با حیاته‌ای شورانگیز حسن ختم می‌باشد.

سوگند^{۷۰}

به جلال و جاهِ خدا سوگند	به محبت و عشق و وفا سوگند
به فنا در راهِ بقا سوگند	به علایقِ جان به حیاتِ جهان
به طبیعت و بادِ صبا سوگند	به طراوتِ گل به صفاتیِ چمن
به فریغِ ماهِ سما سوگند	به پیغمبر و مهرِ فروزانش
به قدر سوگند به قضا سوگند	به توکلِ ما به ارادهِ حق
به مقامِ صبر و رضاست سوگند	به فدائکاری و به جانبازی
به طریقتِ اهلِ صفا سوگند	به تساوی و عدل و به آزادی
به دلِ خالیِ زریا سوگند	به حقیقت‌گو، به درهِ حق پو
به شهیدِ راهِ خدا سوگند	به مبارزها به مجاهدها
به شهیدِ کربلا سوگند	به فدائی مذهبِ صلح و صفا
که نرفته به راهِ خطای سوگند	به دلِ شکستهِ زندانی
به اسیرِ دستِ هوی سوگند	به ستمِ کشیدهِ بیچاره
به طریقِ نورِ هدی سوگند	به صراطِ یقین به حقیقتِ دین
که نپوید راهِ فنا سوگند	به کتابِ محکمِ حق قرآن

* * *

مردانه به حکمِ خدا آید	به خدا که رهبرِ ما آید
به خدا که صاحبِ ما آید	مهدی، زنده، غائب، قائم

با پر جم صدق و صفا آید
به نبرد ظلم و جفا آید.
کان مه به میان سما آید
به جهادِ مکر و ریا آید
شمه ما بی‌چون و چرا آید
به سیزه اهل خطای آید
به مددکاری ز ونا آید
چون کوس خدا به صدا آید
روشنگر ارض و سما آید
کان نور چشم شما آید
به سر همه فر هما آید
دلبر با شور و نوا آید
در صحنه چو «شیر خدا» آید

رهبر، حجت، سرور، سalar
از عدل، جهان را پر سازد
روشن گردد شب تارِ ما
بنیان ستم ویران سازد
همه‌جا را امن و امان سازد
باطل ز زمانه برآورد آزاد
ز اندوه و غم خبری نبود
بانگ باطل گردد خاموش
آید آخر مه تابانی
مردان خدا شادان باشید
همه‌جا چوبهشت بربین گردد
ز غم و رنج من و تو آخر
بیدراند پرده بدکاران

★ ★ ★

نه که خفتن تا شه ما آید
تامرد خدا به فرزا آید
چون صاحب ماز قفا آید

رو ظلم و ستم باید بستن
کوشش باید، جوشش باید
(طوفان) ز ستمکاران تو مرنج